

Exp 2020040462
A-Z

SUPLI 7504/2021 1 / 5

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

MC

Recurs de Suplicació: 7504/2021

IL·LM. SR. FÉLIX V. AZÓN VILAS
IL·LM. SR. JOAN AGUSTI MARAGALL
IL·LM. SR. MIGUEL ANGEL FALGUERA BARÓ

Barcelona, 13 d'abril de 2022

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM. 2341/2022

En el recurs de suplicació interposat per D^a [nom] contra la interlocutòria de 22-6-21 dictada pel Jutjat del Social núm. 3 de Girona, en el procediment núm. 50/2020 tramitat en matèria d'acomiadament contra l'AJUNTAMENT DE GIRONA i FONS DE GARANTIA SALARIAL (FOGASA); intervé com a ponent Il·lm. Sr. Joan Agustí Maragall.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Per interlocutòria dictada pel Jutjat del Social núm. 3 de Girona en data 22.7.21 es desestimà el recurs de reposició interposat per la demandant contra l'anterior interlocutòria, de 19.4.21, que aprecià la manca de jurisdicció de l'ordre social per conèixer de la seva demanda en matèria d'acomiadament interposada contra l'Ajuntament de Girona, en considerar que el seu coneixement correspon a la jurisdicció contenciós administrativa.

SEGON.- La demandant interposa recurs de suplicació contra l'esmentada

interlocutòria.

RAONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- Ambdues interlocutòries dictades pel jutjat social d'origen, de data 19.4.21 i 22.6.21, consideren que, tot i la prèvia relació laboral entre ambdues parts, el que determina la competència jurisdiccional és la darrera vinculació per mitjà dels successius nomenaments de la demandant com a funcionària interina.

SEGON.- Front aquest criteri, a l'empara de l'apartat a) de l'art. 193 LRJS, la recurrent formula un únic motiu pel que denuncia la infracció dels arts. 1, 2 i 6 LRJS en relació als articles 9 LOPJ i 24.1 CE, infracció que s'hauria produït en apreciar la manca de competència de la jurisdicció social.

Fonamenta la recurrent la denúncia, en síntesi, en la al·legació que l'objecte de la demanda no és el decret de cessament de la demandant com a funcionària interina, tal com ha entès el jutjat d'instància, sinó que l'acció interposada per acomiadament es basa en l'existència d'una prèvia relació laboral, de caràcter indefinit, cosa que determinaria el caràcter en frau de llei dels posteriors i successius nomenaments com a funcionària interina i, per tant, l'existència d'un acomiadament. Es tractaria, per tant, d'un conflicte estrictament de laboral, d'inqüestionable coneixement per part la jurisdicció social segons disposa l'art. 2 a) LRJS.

TERCER.- La denúncia, ja s'avança, no podrà prosperar a la llum de l'actual doctrina del Tribunal Suprem en relació a la competència jurisdiccional en aquest tipus de conflictes, recollida a la STS núm. 477/18 de 9 de maig, que parcialment reproduïm a continuació:

"Resolviendo el problema aquí suscitado en los términos examinados, ya en sentencia de esta Sala de fecha 12 de febrero de 1997, rcud 1395/1996 (RJ 1997, 1260) , sentábamos doctrina unificada a la que por razones de seguridad jurídica aquí hemos de atenemos.

Tras fijar dicha resolución la identidad entre las sentencias entonces contrapuestas -en ambos casos, la situación existente en los últimos tiempos era la de profesor o funcionario interino , mediante los correspondientes nombramientos, situación de indiscutible naturaleza administrativa, no laboral; siendo claro que las divergencias que pudieran existir en cuanto a los inicios de las relaciones profesionales de unos y otros no deshacen, en absoluto, dicha identidad. La cual tampoco quiebra por el hecho de que en estos autos se trate de una acción declarativa de la naturaleza laboral del vínculo y del carácter indefinido del mismo, y en la sentencia referencial de una acción de despido, pues el problema esencial a resolver en ese proceso de despido era, precisamente, el de determinar si los vínculos de que se trataba eran o no de naturaleza laboral y de carácter indefinido.-, argumentaba en su FD 3º que la prestación de servicios se fundamentaba en nombramientos como profesoras o funcionarias interinas, lo que pone en evidencia que no se trata de una relación

laboral, dado lo que dispone el art. 1-3-a) del Estatuto de los Trabajadores (RCL 2015, 1654) , estando sometida la misma a las disposiciones del Derecho administrativo, concluyendo que: A la vista de lo que se acaba de exponer, dado lo que disponen los arts. 1 , 2 y 3 de la Ley de Procedimiento Laboral (RCL 1995, 1144, 1563) , y el art. 9, números 4 y 5, de la Ley Orgánica del Poder Judicial (RCL 1985, 1578, 2635) , y de conformidad con reiterada doctrina de este Tribunal, de la que son exponente las sentencias de 12 de Junio (RJ 1996, 5747) , 16 de Julio (RJ 1996, 6107) , 19 de Septiembre (RJ 1996, 6577) , 24 de Octubre y 22 de Noviembre de 1996 (RJ 1996, 8718) , entre otras, que resolvieron supuestos coincidentes con el que es objeto de la presente litis, procede declarar, que los Tribunales del Orden Jurisdiccional Social carecen de competencia para conocer y resolver los problemas que se suscitan en la misma."

En el cas present, examinats els documents aportats per ambdues parts, es constata que, efectivament i com invoca la recurrent, els primers sis anys de prestació de serveis foren en règim laboral temporal, de 28.12.10 a 29.12.16, però també que la demandant optà en data 1.12.16 per participar en un procés selectiu de tècnics d'ocupació, a resultes del qual fou nomenada funcionària interina amb efectes del dia 30.12.16, nomenament d'un any de durada inicial, però que es reiterà en dates 29.12.17 i 29.12.18 fins al definitiu cessament en data 31.12.19.

Per tant, es constata una actuació de la demandant que propicià la novació extintiva de la seva prestació de serveis per l'Ajuntament demandat, de laboral a funcional interina, que justifica plenament l'aplicació de la doctrina ja esmentada i que, per tant, determina que haguem de confirmar la manca de jurisdicció de l'ordre social apreciada pel jutjat d'instància.

Atesos els preceptes legals citats, els concordants amb els mateixos i les demés disposicions de general i pertinent aplicació.

DECIDIM

Que hem de desestimar i desestimem el recurs de suplicació interposat per _____ contra la interlocutòria de 22-6-21 dictada pel Jutjat del Social núm. 3 de Girona, en el procediment núm. 50/2020 tramitat en matèria d'acomiadament contra AJUNTAMENT DE GIRONA i FONS DE GARANTIA SALARIAL (FOGASA), amb plena confirmació de la manca de jurisdicció de l'ordre social apreciada pel jutjat d'instància en favor de la jurisdicció contenciós-administrativa.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Un cop sigui ferma la sentència caldrà remetre al Jutjat d'instància les seves actuacions ja que és l'òrgan judicial competent per executar-la.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a

SUPLI 7504/2021 5 / 5

PUBLICACIÓ. El magistrat ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.

